

Beschikking van het Hof van 21 juni 2007 — Republiek Finland/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-163/06 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid — Handeling zonder bindende rechtsgevolgen — Eigen middelen van Europese Gemeenschappen — Inbreukprocedure — Artikel 11 van verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 — Verdragingsrente — Onderhandeling over overeenkomst inzake betaling onder voorwaarden — Weigeringsbrieven)

(2007/C 235/12)

Procestaal: Fins

Partijen

Rekwirante: Republiek Finland (vertegenwoordiger: E. Bygglin, gemachtigde)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: G. Wilms en P. Aalto, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer) van 9 januari 2006, Finland/Commissie (T-177/05), waarbij het Gerecht niet-ontvankelijk heeft verklaard het beroep tot nietigverklaring van een besluit van de Commissie, vervat in twee brieven van de Commissie, waarbij zij heeft geweigerd onderhandelingen te beginnen over de betaling onder voorwaarden van met terugwerkende kracht geëiste douanerechten, die de Commissie vordert als eigen middelen van de Gemeenschap (rechten in verband met de invoer van militaire uitrusting)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) De Republiek Finland wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 154 van 1.7.2006.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland) op 27 juni 2007 — Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Shuhtechnik/AOK Rheinland/Hamburg

(Zaak C-300/07)

(2007/C 235/13)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Shuhtechnik

Verwerende partij: AOK Rheinland/Hamburg

Prejudiciële vragen

- 1) a) Moet de voorwaarde van „door de staat [...] gefinancierd” in artikel 1, lid 9, tweede alinea, sub c, eerste alternatief, van de richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de staat de aansluiting bij een ziekteverzekering en de plicht om premiebijdragen — waarvan de hoogte afhangt van het inkomen — te betalen aan een gegeven ziekenfonds voorschrijft, waarbij het ziekenfonds het premietarief vastlegt, maar de ziekenfondsen door een in de motivering nader uiteengezet stelsel van solidaire financiering met elkaar verbonden zijn en de nakoming van de verplichtingen van elk ziekenfonds verzekerd is?
- b) Moet de voorwaarde van artikel 1, lid 9, tweede alinea, sub c, tweede alternatief, volgens dewelke de instelling voor „het beheer onderworpen is aan toezicht door deze laatste”, aldus worden uitgelegd dat staatstoezicht dat ook lopende of toekomstige zaken betreft, — eventueel naast andere in de motivering uiteengezette mogelijkheden voor ingrijpen door de staat — voor de vervulling van deze voorwaarde volstaat?
- 2) Indien de eerste prejudiciële vraag — sub a of b — bevestigend moet worden beantwoord, moet het bepaalde sub c en sub d van artikel 1, lid 2, van de richtlijn aldus worden uitgelegd dat de terbeschikkingstelling van waren, die qua vormgeving individueel volgens de eisen van de betrokken klant zijn vervaardigd en aan hem zijn aangepast en over het gebruik waarvan individueel met de betrokken klant moet worden overlegd, is te kwalificeren als een „opdracht voor leveringen” of als een „opdracht voor dienst”? Moet in dat geval enkel rekening worden gehouden met de waarde van de betrokken verrichting?

3) Indien de in de tweede vraag genoemde terbeschikkingstelling als „dienstverlening” moet of kan worden gekwalificeerd, moet artikel 1, lid 4, van de richtlijn — te onderscheiden van een raamovereenkomst in de zin van artikel 1, lid 5, van de richtlijn — aldus worden uitgelegd dat onder een „concessieovereenkomst voor diensten” ook een aanbesteding moeten worden verstaan waarbij:

- de beslissing over de vraag of en wanneer aan de opdrachtnemer individuele opdrachten worden gegeven niet door de opdrachtgever, maar door derden wordt genomen,
- de opdrachtnemer door de opdrachtgever wordt betaald, omdat deze laatste volgens de wet enig schuldenaar van de vergoedingen is en als enige tegenover derden tot verrichting van de dienst gehouden is,
- de opdrachtnemer vóór zijn inschakeling niet door deze derden tot verrichtingen van welke aard ook gehouden is?

⁽¹⁾ PB L 134, blz. 114.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italië) op 12 juli 2007 — Termoraggi SpA/Comune di Monza e.a.

(Zaak C-323/07)

(2007/C 235/14)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Termoraggi SpA

Verwerende partij: Comune di Monza e.a.

Prejudiciële vraag

Is artikel 6 van Richtlijn 92/50/EEG ⁽¹⁾ van 18 juni 1992 van toepassing op de vraag die in het onderhavige geding aan de orde is, en hoe dient dit artikel te worden uitgelegd bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de bestreden maatregelen met het gemeenschapsrecht in de in het motiverende gedeelte aangegeven zin?

⁽¹⁾ PB L 209, blz. 1-24.

Beroep ingesteld op 18 juli 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Republiek Finland

(Zaak C-335/07)

(2007/C 235/15)

Procestaal: Fins

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: I. Koskinen, M. Patakia en S. Pardo Quintillán)

Verwerende partij: Republiek Finland

Conclusies

— vaststelling dat de Republiek Finland, door niet te verzekeren dat het afvalwater uit opvangsystemen uit gemeenten met meer dan 10 000 inwoners een ingrijpender zuivering ondergaat, de krachtens artikel 5, leden 2, 3, en 5, van Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater ⁽¹⁾ op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— verwijzing van de Republiek in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Alle Finse wateren zijn kwetsbare gebieden in de zin van Richtlijn 91/271/EEG. Derhalve geldt de verplichting om te verzekeren dat op het gehele Finse grondgebied al het afvalwater uit opvangsystemen van gemeenten met meer dan 10 000 inwoners ingrijpender wordt gezuiverd. Stikstof is een belangrijke factor van de eutrofiëring in gedeelten van de Selkämeri (zuidelijk deel van de Botnische Golf) en een overheersende factor in de Saaristomeri (Scherengebied) en in de Suomenlahti (Finse Golf). Het midden van de Oostzee is in het voorjaar stikstofgelimiteerd. De eutrofiëring van deze gebieden is onomstreden. De vermindering van de stikstof- en de fosforbelasting zou helpen om de voorjaars- en de zomerbloei van het Fytoplankton te remmen. Aangezien Finland niet heeft verzekerd dat het stikstof in het stedelijke afvalwater uit opvangsystemen van gemeenten met meer dan 10 000 inwoners wordt verminderd, maakt deze lidstaat inbreuk op artikel 5, leden 2, 3 en 5, van Richtlijn 91/271/EEG.

⁽¹⁾ PB L 135, blz. 40.